

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.060/2022/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Szabó Fanni ügyvéd (cím) által képviselt felperes (cím) felperesnek – a dr. Balázs F. Gábor ügyvéd (cím) által képviselt alperes (cím) alperes ellen váltókezességből eredő tartozás megfizetése iránti perben az Egri Törvényszék 4.P.20.197/2021/6. szám alatti ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 3 (három) napon belül fizessen meg a felperesnek 400 000 (négysszázezer) forint másodfokú eljárással felmerült költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak – külön felhívásra – 1 865 017 (egymillió-nyolcszázhatvanötezer-tizenhét) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes és a gazdasági társaság 2017. október 4. napján kötött forgóeszköz hitelszerződést, melyben a felperes 37 000 000 forint rendelkezésre tartását vállalta. Ugyanezen a napon a gazdasági társaság, az alperes és felperes között váltómegállapodás jött létre, mely annak I/2. pontja szerint a biztosított szerződésből származó összes fennálló, jövőben esedékessé váló vagy keletkező fizetési kötelezettség biztosítására szolgált. A megállapodásban a gazdasági társaság biankó váltó átadását vállalta azzal, hogy arra rávezeti az „óvás nélkül” nyilatkozatot és ezt, valamint a váltókat cégszerűen aláírja. Az alperes a megállapodásban feltétel nélkül váltókezességet vállalt.

[2] A megállapodás alapján a gazdasági társaság 2017. október 4. napján a felperes, mint rendkívényes javára biankó váltót állított ki, azon alperes kezességet vállalt a kiállító fizetéséért.

[3] A felperes a forgóeszköz hitelszerződést 2020. november 10. napján azonnali hatállyal felmondta arra hivatkozva, hogy a gazdasági társaság 2020. január 6. napjától nem tett eleget a szerződés alapján fennálló fizetési kötelezettségeinek; a társaság ellen a NAV végrehajtási eljárást indított; a számlájára 209 733 193 forint összegű hatósági átutalási megbízást nyújtottak be; illetőleg a számlájára további 137 567 016 forint összegű inkasszó is érkezett. Emellett a garántör ellen is végrehajtás indult, a garántör számlájára 32 900 000 forint összegű beszédési megbízást nyújtottak be és a garántör számlájára is benyújtották a 137 567 016 forint összegű inkasszót; a központi hitelinformációs rendszer szerint a társaságnak és a garántörnek lejárt késedelmes tartozásai állnak fenn; a cégkivonat szerint a tulajdonosok összetételével és az ügyvezetés személyével kapcsolatos módosítást nyújtottak be, amelyről a felperest nem értesítették.

[4] A gazdasági társaság többszöri felszólítás ellenére fennálló tartozását nem fizette meg, ezért a felperes 2021. február 25. napján a váltót fizetés végett fiókjának bemutatta, annak alapján azonban fedezethiány miatt nem történt teljesítés. A felperes cégszerűen aláírt okiratban rögzítette, hogy fedezethiány miatt teljesítés nélkül visszaküldi a váltót.

[5] A felperes 2021. február 26. napján a gazdasági társaság és az alperes, mint magánszemély részére is írásban bejelentette, hogy a váltót 2021. február 25. napján fizetés végett bemutatta, azonban annak alapján kifizetés nem történt. A váltókból eredő fizetési kötelezettség ekként lejárttá vált. Felszólította a gazdasági társaságot, illetőleg az alperest, mint kezest, hogy 8 napon belül fizessenek meg 23 312 713 forint összeget, valamint annak 6% mértékű kamatát és 3 ezrelékes váltódíjat.

[6] A felperes a fizetési meghagyásos eljárásból indult perben keresetében az alperest 23 312 713 forint, annak 2021. február 25. napjától megfizetésig számított évi 6% mértékű váltókamata és 3 ezrelék váltódíj címén 69 938 forint megfizetésére kérte kötelezni.

[7] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Vmt.) 9. § (1), (2), (3) és (5) bekezdése, valamint a koronavírus világjárvány nemzetgazdaságot érintő hatásainak enyhítése érdekében szükséges azonnali intézkedésekről szóló 47/2020. (III.18.) Kormányrendelet 1. §-a fizetési moratóriumot vezetett be 2020. március 18. napjától, melyre tekintettel jogszerűen nem lehetett volna felmondani a szerződést, hiszen a moratórium ideje alatt az adós tartozása nem válhatott lejárttá és esedékessé. Vitatta továbbá a váltó érvényes létrejöttét, mivel azon állítása szerint a gazdasági társaság cégszerű aláírása nem található. Állította továbbá, hogy a felperes a váltójogi szabályok szövegének közzétételéről szóló 1/1965. (I.24.) IM rendelet (a továbbiakban: Vár.) 44. § (1) bekezdésében foglaltakat megsértve az elfogadás vagy fizetés megtagadását közokirattal nem igazolta. A váltó megállapodás értelmében a váltón a kiállítónak az „óvás nélkül” jelzést cégszerűen alá kellett volna írnia, ennek hiányában a felperes óvás felvételére volt köteles, melynek nem tett eleget. A váltókövetelés jogosultja, a váltóbirtokos továbbá saját nyilatkozatával nem igazolhatja, hogy a váltót a lejáratkor fizetés végett bemutatta, de azt az egyenes adós nem fizette ki; ezért a felperes nem jogosult saját nyilatkozatával igazolni, hogy a váltót fizetés végett bemutatta.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereset szerint kötelezte az alperest 23 312 713 forint és annak 2021. február 25. napjától számított kamata, valamint 69 938 forint váltódíj és 2 302 340 forint perköltség megfizetésére.

[9] Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a Vár. 17. § alapján az alperes alappal hivatkozhatott a váltó kiállításának alapjául szolgáló jogügyletből eredő kifogásokra is, azokat érdemben vizsgálta. A Vmt. 9. § (1) és (2) bekezdései, illetőleg a 47/2020. (III.18.) Kormányrendelet

1. § (1)-(5) bekezdései a megkötött hitel és kölcsönszerződések tartalmából kizárólag a tőkekamat, illetve díjfizetési kötelezettség fizetési határidejét módosítják, kizárólag a moratórium ideje alatt keletkező törlesztés, kamat és díjfizetési kötelezettségre rendelnek moratóriumot, a korábban lejárt fizetési kötelezettségeket nem érintik. Ezen jogszabályok általános felmondási tilalmat nem rögzítenek, így a felperes a felmondásban megjelölt egyéb okokra tekintettel alappal mondta fel a forgóeszköz hitelszerződést. Kiemelte, hogy a gazdasági társaság már a moratórium hatályba lépését megelőzően késedelembe esett; rögzítette továbbá, hogy a moratóriummal kapcsolatos rendelkezések kizárólag a hitel- és kölcsönszerződésből fakadó jogviszonyokra vonatkoznak, a váltó jogviszonyokat nem érintik.

[10] Megállapította, hogy a gazdasági társaság a váltót a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 3:116. §-ának, továbbá a cégnyilvánosságról, bírósági cégeljárásról és végelszámolásról rendelkező 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 8. §-ának megfelelően cégszerűen írta alá. A cégszerű aláírás szempontjából nincs annak jelentősége, hogy a cégjegyzésre jogosult aláírása a cégszöveg alatt, felett vagy mellett található. A váltó aláírásakor megtett cégszerű nyilatkozatot pedig nem teszi érvénytelenné az, ha a cégszerű aláírás mellett ott további más személy aláírása is szerepel.

[11] Kifejtette továbbá, hogy a Vár. 46. § (1) bekezdése értelmében a váltóra vezetett nyilatkozattal az óvás elengedhető, mely kiterjed mind az elfogadás, mind a keltezés, mind a fizetés hiánya miatt szükséges óvás felvételére. A perbeli váltó előlapján a „váltó óvás nélkül” szöveget feltüntették, a váltót a gazdasági társaság nevében eljáró alperes cégszerűen aláírta, ezért a felperesnek sem az elfogadás, sem a fizetés hiánya miatt nem kellett óvást felvennie. Az alperes nem hivatkozhat arra, hogy a váltó kiállítása során az alapügyletben tett vállalásával ellentétesen járt el, az óvás elengedését tartalmazó nyilatkozatot külön nem írta alá.

[12] A perbeli váltó bankra telepített váltó, a saját váltó kiállítójának bankszámláját vezető felperes, mint rendelvényszerző javára kiállítva. A fizetés érdekében a telepített saját váltót annak kell bemutatni, akinél a fizetést teljesíteni kell. A felperes ennek eleget téve a gazdasági társaság bankszámláját kezelő szervezeti egységnél a váltót bemutatta, a fedezethiány miatti visszaküldésről történő értesítést kiállította, a bemutatás hiányára ezért az alperes alaptalanul hivatkozott. Nem vezethet a kereset elutasítására azon alperesi hivatkozás, mely szerint a felperesi bankfiók értesítése nem igazolná a váltó fizetés végett történő bemutatását, mivel a később előterjesztett váltókereset a váltó bemutatást pótolja. A felperes a Vár. 45. § (1) bekezdése szerinti értesítést határidőn belül megtette, egyébiránt annak elmulasztása nem jár jogvesztéssel, csupán kártérítési felelősséget alapoz meg.

[13] Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását, valamint a felperes kötelezését első- és másodfokú eljárással felmerült költségei megfizetésére. Az elektronikus úton benyújtott fellebbezésben jogszabálysértésként hivatkozott a Vmt. 9. § (1), (2), (3) és (5) bekezdésének, valamint a 47/2020. (III.18.) Kor-mányrendelet 1. § (1)-(5) bekezdésének megsértésére. Az elsőfokú bíróság ezen rendelkezéseket tévesen értelmezte akként, hogy azok kizárólag a moratórium ideje alatt keletkező törlesztési kötelezettségre terjednének ki, mely értelmezés nem áll összhangban a jogszabályok szövegével és az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési szabályokkal sem. Érvelése szerint a Vmt. preambulumból és a törvényjavaslat indoklásából kétséget kizárólag megállapítható, hogy a jogszabályok jogpolitikai célja az adósok számára a veszélyhelyzet miatti nehézségek áthidalására átmeneti fizetési könnyebbség nyújtása és a még fel nem mondott szerződések fenntartása volt. Utalt arra is, hogy a Magyar Nemzeti Bank által kiadott értelmezés szerint a fizetési moratórium szabályait a 2020. március 18. előtt már késedelembe esett, de még fel nem mondott szerződésekre is alkalmazni kell.

[14] Állította, hogy az ítélet sérti továbbá a Vár. 46. § (1) bekezdését. Jogi érvelése szerint a váltó egy absztrakt, az alapjogviszonytól elváló önálló jogviszonyt hoz létre; ebből is következően a váltójogi szabályok kógens, eltérést nem engedő rendelkezések. A saját váltó a Vár. 75. § szerinti kötelező elemek együttesével jön létre, melyek közé nem tartozik az óvás nélküliségről való rendelkezés. Az óvás nélküli váltó nem önálló váltófajta, az óvás elengedése egy már létrejött váltón elvégzett váltócelelmény; erre tekintettel a Vár. 46. § (1) bekezdése szerint az óvás nélküliségre vonatkozó kikötést a váltóra rá kell írni és azt külön alá kell írni, a perbeli váltón pedig ilyen nem található. Az óvás az igényérvényesíthetőség anyagi jogi előfeltétele, ezért ennek hiánya a kereset elutasításához vezet.

[15] Az alperes a másodfokú tárgyaláson a fellebbezés indoklását kiegészítve sérelmezte, hogy a felperes nem igazolta követelésének hitelezői igényként történt bejelentését a gazdasági társaság elleni felszámolási eljárásban. Állította, hogy az erre irányadó 6 hónapos határidő 2022. január 6. napján eltelt. A váltókezesség járulékos jellegéből adódóan, ha az alapjogviszonyból származó követelés érvényesíthetősége megszűnik, a követelés a váltókezességgel szemben sem érvényesíthető.

[16] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes kötelezését a másodfokú eljárással felmerült költségei megfizetésére. Továbbra is állította, hogy a Vmt. szövegéből nem vezethető le teljes felmondási tilalom, csupán az, hogy az érintett adósok a szerződésből eredő tőke-, kamat- és díjfizetési kötelezettségük teljesítésére fizetési haladékot kapnak. A nem teljesítés így nem minősül szerződésszegésnek, azonban az egyéb felmondási okokra tekintettel a jogszabály a szerződés felmondását nem zárja ki. jelen esetben a forgóeszköz hitelszerződés felmondását a fizetési kötelezettség teljesítésének elmaradása mellett további hét szerződésszegési eseményre alapította.

[17] Az alperes tévesen hivatkozik arra, hogy az óvás hiányára utaló kikötést a váltóadósna külön kellene aláírnia, ilyen elvárást a Vár. 46. § (1) bekezdése nem tartalmaz. Hivatkozott arra is, hogy a felszámolási eljárás során a hitelezői igényt bejelentette, azonban ennek elmaradása sem lenne releváns, hiszen a váltókezeszt a jogosult még a felszámolás elrendelését megelőzően felszólította a teljesítésre.

[18] A fellebbezés nem alapos.

[19] Az ítéltábla az elsőfokú eljárásban lényeges eljárási szabálysértést nem észlelt, az anyagi pervezetés szükségességének hiányában az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, nem vizsgálta az elsőfokú ítélet jogi indoklásának fellebbezéssel nem támadott részeit. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével helytállón állapította meg és abból helyes jogi következtetésekre jutott, mellyel az ítéltábla is maradéktalanul egyetértett. A fellebbezésre tekintettel rögzíti az alábbiakat:

[20] A felperes a gazdasági társaság-vel kötött forgóeszköz hitelszerződést a perben rendelkezésre álló felmondás tanúsága szerint összesen 8 okra hivatkozással mondta fel, melyek közül csak egyik az, hogy a társaság 2020. január 6. napjától nem tett eleget fizetési kötelezettségeinek. Az alperesi fellebbezésben foglaltakkal ellentétben az azonnali hatályú felmondás nem emel ki egyetlen felmondási okot sem, azok között nem állít fel sorrendet, pusztán felsorolja a megvalósult, a felek szerződése és az annak részét képező általános szerződési feltételek alapján önállóan is a szerződés azonnali hatályú felmondására okot adó szerződésszegő magatartásokat. A felek szerződése és az általános szerződési feltételek szerint ezek közül bármelyik megvalósulása esetén a felperes jogszerűen mondhatta fel azonnali hatállyal a kölcsönszerződést. Az alperes a perben nem tette vitássá a felmondásban megjelölt e tények megvalósulását, azokat a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 266. § (1) bekezdése szerinti tényként kellett megállapítani.

[21] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban, hogy a Vmt. 9. §-a és a 47/2020. (III.18.) Kormányrendelet 1. §-a által bevezetett és szabályozott fizetési moratórium csupán azt jelentette, hogy az adósna az üzletszerűen nyújtott hitel- és kölcsönszerződésből, illetve pénzügyi lízingszerződésből eredő tőke, kamat és díjfizetési kötelezettsége módosult a 2020. december 31. napjáig tartó fizetési haladéokra tekintettel; amely csupán azt jelentette, hogy az ezen időszakban lejárt és adós által meg nem fizetett összegekre tekintettel a szerződést jogszerűen nem lehetett felmondani. Helytállón mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a fizetési moratórium nem képezte gátját a hitel- és kölcsönszerződések, illetve pénzügyi lízingszerződések egyéb szerződésszegésen alapuló felmondásának. Ilyen értelmezés sem a Vmt. preambulumból, sem annak indokolásából nem vezethető le. A felperes a forgóeszköz hitelszerződést nem csupán a fizetési kötelezettség teljesítésének elmulasztása miatt mondta fel, hanem azt egyéb, az azonnali hatályú felmondásra a felek megállapodása alapján önállóan okot adó körülményekre is alapította. E körülmények

bekövetkeztét az alperes nem tette vitássá, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felmondás jogszerű volt.

[22] Habár a fentiekre tekintettel a per eldöntésére nem volt kihatása, az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a bevezetett fizetési moratórium kizárólag a moratóriummal érintett időszakban elmulasztott tőke, kamat és díjtartozások esetében zárta ki a felmondást. Ellentétes értelmezés sem a Vmt. preambulumból, sem annak indoklásából nem vezethető le. A Vmt. preambuluma szerint a törvény megalkotásának célja a Covid-19 fertőzés okozta tömeges megbetegedést okozó 2020. évben bekövetkezett humán járvány következményeinek elhárítása, amelyből azonban nem következik, hogy a fizetési moratórium előtt bármilyen időben – tehát akár a humán járvány bekövetkezése előtt – felhalmozott tartozásra tekintettel sem lehet felmondani a szerződést. A törvény indoklása szerint is a koronavírus világi járvány nemzetgazdaságot érintő hatásait kívánta enyhíteni és a hiteladósok fizetőképességét kívánta megtartani a fizetési moratórium bevezetésével, ugyanakkor egy, a moratórium előtt bármilyen időben, így akár a járvány előtt keletkezett tartozás esetén ezen cél nem értelmezhető. A Magyar Nemzeti Bank által közzétett általános tájékoztatásba foglalt jogértelmezés pedig a bíróságot eljárása során nem köti.

[23] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság által a Vár. 46. § (1) bekezdésére alapított alperesi védekezés körében kifejtettekkel is. A Vár. 46. § (1) bekezdése szerint a kibocsátó, bármelyik átruházó vagy a kezes a váltóra írt és aláírt ilyen kikötése: „költség nélkül”, „óvás nélkül” vagy más azonos értelmű nyilatkozattal felmentheti a váltóbirtokost az alól a kötelezettség alól, hogy megtérítési igényének érvényesítése végett akár az elfogadás hiánya, akár a fizetés hiánya miatt óvást véessen fel. E rendelkezés az alperesi védekezéssel ellentétben nem határozza meg, hogy az óvás nélkülségre vonatkozó kikötést a váltón mely időpontban kell feltüntetni, továbbá azt sem, hogy ezen kitételnek a váltón hol kell szerepelnie. Megfelel a Vár. 46. § (1) bekezdésének ezért, ha a váltót kifejezetten „óvás nélküli váltó” megnevezéssel állítják ki és aláírják.

[24] Szintén alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy a Vár. 46. § (1) bekezdéséből következően a váltó kibocsátójának az „óvás nélküli” megnevezéssel kibocsátott váltón az „óvás nélküli” kitételt külön kellene aláírnia, ez nem következik a jogszabály szövegéből és a felek váltó megállapodása nem tartalmaz ilyen kikötést. A gazdasági társaság kifejezetten „óvás nélküli váltó” megnevezéssel állított ki váltót és azt cégszerűen aláírta (a cégszerű aláírás tényét az alperes fellebbezésében már nem tette vitássá), mely nyilatkozattal felmentette a váltóbirtokost azon kötelezettsége alól, hogy a fizetés hiánya miatt óvást véessen fel. Az alperes, aki egyébként az ügylet során a gazdasági társaság ügyvezetőjeként is eljár, ezek ismeretében írta alá váltókezesként a kibocsátott váltót, az óvás felvételének hiányára így alappal nem hivatkozhatott.

[25] Az alperes a másodfokú tárgyaláson az írásban benyújtott fellebbezéshez képest további jogszabálysértésre is hivatkozott, előadva, hogy a kezesség járulékos jellege folytán, ha a felperes a gazdasági társaság elleni felszámolási eljárásban követelését nem jelentette be, az az alperessel szemben sem érvényesíthető. A követelés bejelentésére nyitva álló 180 napos jogvesztő határidő 2022. január 6. napján eltelt.

[26] A Pp. 375. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezés Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja szerint megjelölt tartalmát – a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel – nem lehet megváltoztatni. Ez azt jelenti, hogy a fellebbezés előterjesztését követően más jogszabálysértésekre általában nem lehet hivatkozni, az írásban előterjesztett fellebbezésben meg nem jelölt anyagi- és eljárási szabálysértésre a fellebbezést utóbb nem lehet kiterjeszteni, kivéve azokat az esetköröket, ha a változtatás a másodfokú bíróság által a fél tudomására hozottak alapján megengedett, vagy a Pp. 373-374. §-ainak keretei között engedélyezett a kereset-, illetve ellenkérelem-változtatás, valamint, ha beszámítás folytán szükséges. Az alperes

másodfokú tárgyaláson a fellebbezésének Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja szerint megjelölt tartalmát, a sérelmezett anyagi jogszabálysértések körét bővítette ki, mely a fellebbezés megváltoztatásának minősül és kizárólag a Pp. 375. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben megengedett, így abban az esetben, ha ez olyan új tény állításával áll összefüggésben, amelyet a fél önhibáján kívül eső okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően következett be vagy jutott a fél tudomására, feltéve, hogy elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna [Pp. 373. § (3) bekezdés].

[27] Az elsőfokú bíróság 2021. december 8. napján hozott ítéletet, mely ellen a fellebbezést az alperes 2022. január 11. napján terjesztette elő, azaz az általa hivatkozott jogvesztést eredményező határidő lejártát, 2021. január 6. napját követően. Ennek ellenére írásban benyújtott fellebbezésében ezen anyagi jogszabálysértést nem jelölte meg, mindezekre tekintettel a fellebbezés megváltoztatásának Pp. 375. § (2) bekezdésében meghatározott feltételei nem álltak fenn. Az alperes ezen fellebbezési hivatkozása tehát nem volt figyelembe vehető.

[28] Megjegyzi ugyanakkor az ítéltábla, hogy az alperes ezen hivatkozása annak határidőben történő előterjesztése esetén sem indokolná az elsőfokú ítélet megváltoztatását.

[29] A Csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 28. § (1) bekezdés f) pontja a hitelezői igények bejelentésének határidejét a fel-számolást elrendelő végzés közzétételétől számított 40 napban határozza meg, azonban a felszámolónak a 37. § (1) bekezdése értelmében a 40 napon túl, de 180 napon belül bejelentett igényeket is nyilvántartásba kell vennie. A 180 napos határidő elmulasztása a Cstv. 37. § (3) bekezdése szerint jogvesztéssel jár. A Cstv. tehát nem a bejelentés felszámoló általi vissza-igazolását emeli ki, nem a visszaigazolás, a nyilvántartásba vétel elmaradásához, hanem az igénybejelentés elmulasztásához köti a jogvesztést. A felperes az elsőfokú eljárás során igazolta, hogy a gazdasági társaság adós elleni felszámolási eljárásban 2021. július 12. napján a forgóeszköz hitelszerződésből eredő követelését bejelentette, tájékoztatta a felszámolót, hogy az adós társaság a kötelezettségért váltó kiállításával is kötelezettséget vállalt, mellékelte a váltó megállapodást, igazolta továbbá a regisztrációs díj megfizetését (4.P.20.197/2021/3. sorszám alatti iratok). Az alperes erre tekintettel a jogvesztő határidő elmulasztására megalapozatlanul hivatkozott.

[30] A jogosult által a készfizető kezes ellen a főkötelezettel szemben bekövetkező jogvesztést megelőzően indított perben a készfizető kezes által előterjeszthető kifogásokról szóló 1/2010. (VII.30.) Polgári jogegységi határozat szerint a jogosult által a készfizető kezes ellen a főkötelezettel szemben bekövetkező jogvesztést megelőzően indított perben a készfizető kezes a készfizető kezesség jogi jellegével ellentétes kifogásokra nem hivatkozhat. Nem hivatkozhat ezért a kezes a főkötelezettel szemben annak folytán bekövetkezett jogvesztésre, hogy a jogosult követelését a főkötelezettel szemben indult felszámolási eljárásban határidőn belül nem érvényesítette. A felszámolási eljárásban bekövetkező jogvesztés az ellene ezt megelőzően megindított perben a készfizető kezest a teljesítés alól nem mentesíti, mert a jogvesztést saját szerződésszerű magatartásával (a jogosult követelésének teljesítésével) elháríthatta volna. A felperes alperessel szembeni követelését fizetési meghagyás útján érvényesítette, a fizetési meghagyást közjegyző neve közjegyző 2021. március 25. napján bocsátotta ki a felperes március 23. napján benyújtott kérelmére, míg a gazdasági társaság felszámolását 2021. július 6-i kezdőnapkal rendelték el. A felperes tehát a váltókezes alperessel szembeni igényét még a felszámolás elrendelését megelőzően érvényesítette. A váltókezes a Vár. 32. § (1) bekezdése alapján a sortartás kifogása a Ptk.-n alapuló készfizető kezességhez hasonlóan nem illeti meg, a jogosult közvetlenül fordulhat követelésének érvényesítése érdekében a váltókezes ellen. A jogegységi határozatban kifejtettek szerint igényérvényesítése független attól, hogy a váltó kibocsátója ellen utóbb

felszámolási eljárás indult, illetőleg attól is, hogy a felszámolási eljárásban a váltó kibocsátójával szembeni igényét hitelezői igényként bejelentette-e. Amennyiben ugyanis a kezes a követelést annak esedékessé válását követően nem egyenlíti ki, megszegi a kezési szerződést, a bíróság a perben a kereseti kérelem korlátai között e szerződésszegés jogkövetkezményeiről dönt. Amennyiben a kezes már késedelembe esett, ez kizárja, hogy a követelés a jogosult hibájából váljon behajthatatlanná.

[31] Az ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta annak helyes indokainál fogva.

[32] Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes másodfokú eljárással felmerült költségeit, amelyet az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése alapján állapított meg, azt a 3. § (6) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan mérsékelte.

[33] Az elsőfokú bíróság az alperes részére az illeték megfizetésére kiterjedő költségfeljegyzési jogot engedélyezett. Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 95. § (2) bekezdés a) pontja és 102. § (1) bekezdése szerint köteles megfizetni a feljegyzett fellebbezési illetéket.

Debrecen, 2022. február 17.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Répássy Árpád s.k. bíró